

Gaudí, l'home.

Antoni Gaudí es considerat una de les personalitats més destacades del modernisme. Per alguns es un geni que les seves obres expressen la seva originalitat i gran fantasia. Altres el veuen com un boig arquitecte aficionat als immensos edificis sense les que el món es pot passar. Però, com es podrà imaginar Barcelona sense la Sagrada Família que es va tornar un element característic i símbol per a Catalunya? La seva obra presenta les tendències més recents de l'arquitectura coetània. Es va formar en l'ambient del romanticisme català. L'arquitecte va ser entusiasta de l'Edat Mitjana especialment de l'estil gòtic el que es veu molt bé en les seves obres. Va realitzar als seus estudis d'arquitectura en el col·legi superior d'Arquitectura de Barcelona treballant al mateix temps amb els arquitectes coneguts Martorell i Villar. Hi ha que afegir que va ser sota l'influència de les idees de Ruskin i Viollet-le-Duc el que va tenir influència en la seva obra. Les seves primeres obres presenten estructures neogòtiques, influències arabitzades des de que s'expressen en la decoració de la seva obra són totxos i ferro forjat. Simultàniament amb el treball sobre la Casa Vicens, la neogòtica capella de la finca El Capricho i el Palau Güell va portar a cau experiments constructius, en especial posar arcs parabòlics, que el van conduir a l'estil personal, que va plantejar una nova tecnologia de la pedra, la fusta i el ferro forjat.

		
Gaudí el 1878 quan tenia 26 anys	Gaudí el 1888 quan tenia 36 anys	Gaudí fumant un cigar, Santaló

Temple Expiatori de la Sagrada Família és sense dubte la seva major obra en la que va treballar fins el dia de la seva mort. La façana del naixement imita de les formes natural, és a dir vives plantes i animals, neus, núvols i estrelles que rematen quatre torres de 107 metres d'alçada, amb superfícies formades una de les altres torres i les tres restants van ser construïdes per els col·laboradors de Gaudí després de la seva mort fins avui dia el temple no està acabat.

La Casa Milà i la Pedrera es un bloc de formes orgàniques amb cantonades horitzontals, ondulades, taladrades per finestres. La colònia Güell està coberta amb boveres dinàmiques sobre les columnes inclinades sense contraforts.

En la Casa Batlló apareix la nova concepció plàstica amb una façana ondulada, coberta de mosaics que produeixen l'efecte d'una superfície d'aigua col·locada verticalment.

Gaudí va crear el Parc Güell pensant en l'estil de les ciutats-jardins angleses. La seva extensió era de 5 ha, sobre les que s'van traçar galeries sostenides per pilars inclinats de pedra natural en brut i viaductes en

serpentina. La major part es va dividir en solars de forma triangular.

Tras la mort d'Eusebi Güell la propietat va passar a mans de la ciutat que la va convertir en un parc públic. L'entrada principal es de gran bellesa revestida de mosaics de ceràmica i vidre, que condueix fins al Mercat que el sostre abovedat està sostenit per 100 columnes dòriques de gran grandària. Sobre sostenint per aquestes s'obre un gran espai envoltat per bancs de rajoles, previst en un principi com teatre grec i actualment destinat a sona de joc i esparciment.

L'arquitectura de Gaudí es absolutament excepcional per el seu caràcter apassionat i poètic.

Només amb aquestes obres de la primera època per individualitzar algunes de les constants de l'arquitectura gaudidiana, des de la seva peculiaritat recreació del gòtic fins la seva predilecció per les formes corbades i dinàmiques, l'aplicació a l'arquitectura de tècniques de decoració artesanes (vidrieres, ferro forjat, mobles fets per ell mateix) i el seu singular col·locació dels mosaics de fragments de ceràmiques de vius colors.

Poc després de 1892, els Fernández i Andreu li van demanar una casa a Lleó, coneguda com Casa de los Botines, i per les mateixes dates a realitzar un projecte de missió Tànger que no es va fer. En el successius anys, els seus principals càrrecs van ser formats immobles de pisos, com la Casa Calvet, la Casa Batlló i la Casa Milà més coneguda com la Pedrera i culminació en cert mode del geni de Gaudí per la singular concepció de les seves fatxades ondulades de pedra i ferro forjat i per al conjunt de xemeneies helicoides des terrat.

Eusebi Güell, li va demanar dos encàrrecs de gran envergadura: una colònia obrera Santa Coloma de Cervelló, de la que només es va completar l'església, sorprenentment integrada en el paisatge, i una ciutat-jardí, que també va quedar inacabada i es en l'actualitat un parc públic (el parc Güell), que integra els diferents pavellons realitzats per l'arquitecte, així com un espai columnat (que segons el projecte original tenia destinar-se al mercat) i plaça, amb un original banc decorat de ragoleria.

Al 1860 va ser quan Gaudí va escriure les seves primeres lletres (als vuit anys), a l'escola del mestre Berenguer de Reus. El fill d'aquesta mare va ser Fco. Berenguer (1866-1914), era un ajudant de Gaudí.

Gaudí va entrar en l'universitat per els seus propis mitjans, encara que mai va ser un estudiant brillant. Ell preferia algunes assignatures que nos pas altres, en les qual era el millor, però en la majoria d'elles era més bé dolent. Encara que la seva obra difereix molt del moviment de l'època, se'l menyspreava fins fa poc dins l'ambient de l'arquitectura, si té una gran influència, sobre tot en les seves primeres obres, de l'arquitectura impartida en l'universitat de Barcelona. Sempre es va preocupar per introduir altres estils arquitectònics diferents dels de la cultura occidental, així que va estudiar durant.

El compte Güell va ser la persona més important per la obra de Gaudí, exceptuant Gaudí clar està, va ser ell el que li va encarregar la primera obra arquitectònica de rellevància, com era l'encàrrec de construcció d'unes cavalleries per la Finca Güell. Ell va ser el seu mecenes, fins que es va dedicar plenament en la construcció de la Sagrada Família.

En 1883 va ser nomenat arquitecte del temple de la Sagrada Família, obra en la que va treballar al llarg de la seva vida i a la que va dedicar de forma exclusiva els seus últims anys, però el seu últim projecte mai ca ser fet.

Entre 1883 i 1893 es va realitzar la primera fase de construcció del temple: la Cripta, d'estil neogòtic (1883–1891) i el àbsida (1891–1893). Paral·lelament va portar diversos edificis, interpretats de manera personal corrent historicista en boga en aquella època. L'inscripció _____ es va presidir en la Casa Vicens i en els pavellons de la finca Güell (1884–1887), els dos en Barcelona, igual que en El <<Capricho>> de Comillas, a Santander (1883–1885). El totxo, les rajoles policromats i els motius escalonats existents en aquests edificis són deutors de l'art hispanoàrab, però la seva combinació, els arcs parabòlics i el disseny d'alguns elements, com la verga del Drac de la finca Güell, són mostra del geni gaudinià. Altres obres d'aquests període són més del neogòtic, com el convent de Sant Teresa de Barcelona, amb solucions arquitectòniques que deixen part per la seva simplicitat i per el seu ritme, el palau picopal d'Asorga (1887–1893) i la Casa Fernández i Andreu o dels Botines a Lleó (1891–1894). En les dos últimes, Gaudí va fer servir de la pissarra i del granit, més acords amb els materials de la zona. En totes aquestes realitzacions està creador mou els elements historicista amb plena llibertat, arribant a ocasions a solucions nítides preludis del modernisme, moviment artístic que Gaudí va portar al seu punt més àlgic.

La construcció de la Sagrada Família va continuar amb la fatxada del Naixement (1891–1900) i les quatre torres corresponents, de les que només va veure posada una. La religiositat de Gaudí s'ha anat profunditzant la

seva gran obra, el temple expiatori, cm un poema místic ple de simbologia. La ascensió del mon terrenal al espiritual es manifesta a través de la progressiva abstracció de les quatre torres, les quals, a la seva vegada són símbols de Crist, els apòstols, els evangelistes i la Verge. En aquesta època, que correspon a la plena maduresa, l'artista projecta, per Barcelona o les seves immediacions, les seves obres més originals: la casa Batlló (1904–1906), que el seu exterior imita les formes osses; la casa Milà, anomenada <<La Pedrera>> (1906–1910) massa ondulant de pedra que evidencia de la dimensió expressionistes i inclòs surrealisme de Gaudí; el Parc Güell (1900–1914), on aplica la seva poderosa imaginació a la urbanització del que inicialment tenia que ser una ciutat– jardí i en el que destaca el us de fragments de rajoles recompostes en dissenys ornamentals; i l'església de la colònia Güell en Santa Coloma de Cervelló (construïda parcialment entre 1900–1914, encara que el projecte data de 1898). La cripta d'aquesta última, la seva obra més avançada estructural i plàsticament, presenta columnes ineliades, que aguanten l'empeny dels àrbotants, una planta que reproduïx i reinterpreta l'evolució de la planta gòtica i una visió de l'interior–exterior que cap artista de la seva època ha superat. Per Gaudí, arquitectura i escultura son inseparables, amb el que es va anticipar en els seus treballs al abstracisme biomòrfic. En el decoratiu, destaca la eficàcia ornamental dels seus ferros forjats i dels seus mosaics (de ceràmica i de varis materials), la seva tècnica es va anticipar als collatges cubistes. En l'actualitat, s'accepta sense reserva l'opinió de Le Corbusier (casi bé acceptada al 1928) segons la qual Gaudí va ser el creador de l'arquitectura orgànica moderna.

Al 1900 Gaudí va iniciar diverses obres: la casa Bellesguard, a Sant Gervasi (Barcelona) on segles abans va existir un palau ordenat construït pel rei Martí l'Humà. Primer Misteri de Glòria del Rosari de Montserrat (encara que el projecte va ser encarregat a Gaudí, amb el pas dels anys va sofrir diverses modificacions). S'inicien les obres al Parc Güell. L'ajuntament de Barcelona li concedeix el primer al millor edifici de l'any per la Casa Calvet.

Al 1904 va ser l'inici de la reforma de la Casa Batlló, al Passeig de Gràcia 43, de Barcelona. Aquesta obra entusiasma en Pere Milà que vol comprar amb la col·laboració del nostre arquitecte.

Al 1888 va ser quan l'Exposició Universal de Barcelona, amb la qual comença el Modernisme català, Gaudí va exposar alguns projectes. Col·legi i Valdespinós. Acaba la Finca Güell.

Quan Gaudí ja era famós, al 1906 presenta un projecte de reforma del santuari de la Misericòrdia de Reus, que va ser rebutjat. S'inicien les obres de la Casa Milà (La Pedrera) al Passeig de Gràcia 92, de Barcelona. El 23 d'octubre mor el seu

pare, Francesc Gaudí i Serra, als 93 anys, al xalet del Parc Güell, comença la seva amistat amb el jove estudiant d'arquitectura Joan Bergós, un dels més importants biògrafs.

Al 1910 va se l'esposició de Gaudí a París, des del 15 d'abril al 30 de juny, al Gran Palais de l'Av. D'Antin, sota el patrocini d'Eusebi Güell i de la Société Nationale Des Beaux Arts. Ressò d'aquesta a la premsa barcelonina i parisense; Gaudí degué visitar-la d'incògnit tot i que, atès el seu hermetisme, no ho digués a ningú. Acaba la Casa Milà en mig de grans tensions amb els seus propietaris. Deixa pràcticament de rebre càrrecs i es refugia en les obres de la seva Sagrada Família.

Gaudí va agafar les febres de Malta i el van traslladar a Puigcerdà per refer-se, (1911), acompanyat del seu gran amic el doctor Pere Santaló. Redacta el seu testament, tret creient que està apunt de morir. L'Associació d'Arquitectes de Catalunya envia part del material exposat l'any anterior a París a l'Exposició Nacional d'Arquitectura d'Madrid.

Al 922 el Congr s d' Arquitectes d'Espanya, reunit a Barcelona, pren l'acord de fer costat a l'obra del nostre arquitecte. Gaudí redacta la dedicatòria a l' lbum de visitants de l'Orfeó Català, que diu aix : Al cel, tots en serem d'orfeonistes. Hom li encarregaren un projecte des de Xile, que no es va arribar a realitzar.

Per desgràcia el dia 7 de Juny del 1926, Gaudí  s atropella per u tramvia de la línia a la Gran Via, cantonada Bail n. Mor el dia 10, l'hospital de la santa Creu i  s enterrat el 12 a la capella del Carme, dins la cripta de la Sagrada Família.

Les Seves Obres a Barcelona

Cronologia.

- Ciutadella (1884); Barcelona.
- Cooperativa Mataronense (1878–1882) inacabada; Mataró.
- Pavellons Güell (1883); Barcelona .
- El Capricho (1883–1900); Cantàbria.
- Sagrada Família (1883–1926) inacabada; Barcelona.
- Finca Güell (1884); Barcelona.
- Casa Vicens (finalitzada en 1888); Barcelona.
- Col legi de les teresianes (finalitzada en 1890); Barcelona.

- Palau Güell (1886–1891); Barcelona.
- Palau Episcopal (a partir de 1889) inacabada; Astorga.
- Projecte de missió per Tànger (1892.1893) irrealitzada.
- Casa Calvet (després de 1898); Barcelona.
- Casa de los Botines (1892–1902); Lleó.
- Bellesguard (1900–1902); Barcelona.
- Casa Batlló (1904–1906); Barcelona.
- Casa Milà o la Pedrera (1906–1910); Barcelona.
- Colònia Güell (1908–1914); Inacabada

Gaudí a la Península Ibérica

ESPANYA

EL CAPRICHIO (1883–1885)

Barri de Sobrellano s/n
Comillas, Santander

Aquesta és la casa d'un nou ric, l'empresari Máximo Díaz de Quijano, projectada per un arquitecte innovador i atrevit, que volia donar color a la grisa costa cantàbrica. La construí d'acord amb els gustos del moment, de tendència arabesca, i la revestí amb fulles i flors llampants de ceràmica vidriada, de manera que les façanes tinguessin tot l'any una gran vistositat i color. Gaudí va dotar la vil·la de tot el necessari per al confort i descans estival. Va ser la residència més moderna de l'època a Comillas i, per les formes capricioses, aviat la van batejar com "El Capricho".

" CASA DE "LOS BOTINES" (1891 – 1892)

Plaza de San Marcelo,5
león

Treballar i viure còmodament sense sortir de casa. Així es podria resumir l'ús d'aquest edifici que representa, sense cap mena de dubte, la residència de l'empresari amb iniciativa: la botiga i el magatzem a nivell de carrer i els habitatges a la part alta. El millor emplaçament al barri històric de Lleó, els millors materials de la zona i el millor arquitecte del moment aplegats per aconseguir l'edifici més modern i singular de la ciutat.

PALAU EPISCOPAL (1889–1893)

Astorga
Lleó

El Palau Episcopal d'Astorga és una residència del tot original. El seu volum rivalitza amb la catedral veïna, alçant-se robust i esvelt, i repeteix els elements propis de les antigues fortificacions medievals. Gaudí va fer aquest castell de somni amb pedra, totxo i pissarra, i hi aplicà formes ogivals per apropar-lo a l'arquitectura de l'entorn sense que perdés autonomia i personalitat. Per a Gaudí, la majestuositat de l'edifici responia a la categoria que mereixia la seu del bisbe de la diòcesi d'Astorga, tot i que, per diverses circumstàncies, no serví mai per a aquesta funció

RESTAURACIÓ DE LA CATEDRAL (P. de Mallorca, 1903–1914)

Ciutat de Mallorca

La modernitat dins d'una catedral gòtica

Treballs de restauració encarregats pel bisbe de Mallorca, Pere Campins i Barceló, coneixedor dels treballs que Gaudí du a terme a la Sagrada Família. El 7 de març del 1902, li fa la comanda oficial i aquell mateix mes l'arquitecte es trasllada a l'illa. Les obres no comencen fins a un any després i comprenen el trasllat dels retaules gòtic i barroc, el desplaçament del cor, l'obertura de la capella de la Trinitat, la col·locació de trones noves, l'obertura de finestrals gòtics, el muntatge de vitralls, la instal·lació d'un baldaquí, la decoració amb pintures i l'execució de mobiliari. Per aconseguir el seu objectiu, compta amb un equip de col·laboradors de prestigi, com els arquitectes Guillem Reynés i Font, Joan Rubió i Bellver i Josep Maria Jujol i Gibert, així com els pintors Iu Pascual i Rodés i Jaume Llongueras i Badia. La reforma exterior l'executa seguint l'estil ogival, entre el 1910 i el 1912, mentre que l'interior i els vitralls, entre el 1904 i el 1914. És aquest últim any quan, a conseqüència d'unes diferències amb el contractista, s'interrompen els treballs que ja no continuaran a causa de la mort del bisbe l'any següent.

BARCELONA

TORRE DE BELLESGUARD (1900 – 1909)

Carrer de Bellesguard, 16–20
Barcelona

Una casa, un palauet i un castell

Els merlets i la torre que rematen aquesta casa ens recorden una fortificació medieval. Però l'austeritat i la duresa de l'aparença exterior, accentuada pel fet que Gaudí hi utilitzà materials extrets de l'entorn natural, contrasten amb l'amplitud i la lluminositat de l'interior, del qual també cal destacar els innovadors plantejaments estructurals de les golfes. La torre cònica és revestida de ceràmica vidriada, amb els colors de la bandera catalana que rememoren l'edifici de Martí I, últim rei de la corona d'Aragó, que antigament havia ocupat aquest terreny i del qual també manlleva el nom.

COL·LEGI DE LES TERESIANES (1888–1889)

Carrer de Ganduxer, 85
Barcelona

Opac per fora i transparent per dins

Aquest edifici aïllat, de planta rectangular i quatre pisos d'alçada, per fora sembla una fortalesa inexpugnable. Per dins, però, és totalment el contrari: diàfan, de gran lluminositat, de distribució regular i d'estances àmplies, la qual cosa va permetre allotjar-hi un col·legi, un internat i un convent de monges. Tot ell respira l'austeritat de l'orde de Santa Teresa i el sentit funcional que caracteritza l'obra de Gaudí. Construït fonamentalment amb pedra i maó de fàbrica, la severitat d'aquests materials contrasta amb la riquesa formal i compositiva dels relleus de la part superior i amb el refinat tractament de la ceràmica i la forja, plenes de simbolisme. La simbiosi entre la forma i la funció resultà tan pràctica, que l'edifici és emprat encara ara com a centre escolar.

PARC GÜELL (1900–1914)

Carrer d'Olot s/n
Barcelona

Visió utòpica del paradís perdut

El parc Güell és el somni fet realitat d'un empresari emprenedor, Eusebi Güell, i d'un arquitecte revolucionari que, a partir del model anglès de les ciutats- jardí, es van proposar transformar una extensa finca del nord de Barcelona, rocosa i plena de desnivells, en una zona residencial. Malgrat l'aparença feréstega del parc, tot en ell va ser pensat: els accessos, el mercat, la plaça major, els desguassos, les cisternes, els camins, les escales, les tanques ... i encara que la primera guerra mundial va fer fracassar aquesta operació immobiliària, l'estat en que va quedar el projecte ens permet conèixer el Gaudí urbanista, el defensor de la natura, el creador d'escenaris bucòlics, el que experimentava noves tècniques constructives i el que s'inspirava en la cultura popular. Un parc que reflecteix les seves idees de simbiosi entre l'home i la natura.

PAVELLONS DE LA FINCA GÜELL (1884–1887)

Avinguda de Pedralbes, 7
Barcelona

Una casa luxosa per a carruatges i cavalls

A la Barcelona de finals del segle XIX, els senyors anaven en cotxe de cavalls, per la qual cosa els calia disposar de cavallerisses, picadors i espai per estacionar els carruatges. Per això un dels prohoms més importants de la ciutat, l'industrial Eusebi Güell, va encarregar a Gaudí que, a la zona d'accés a la seva finca, situada al nord de Barcelona, construís un edifici per allotjar aquestes dependències. El projecte de Gaudí es va concretar en dos pavellons de marcat caràcter musulmà a les façanes, tret habitual de les seves primeres obres. L'un el destinà a cavallerisses i picador de cavalls i el construï amb arcs parabòlics i volta de totxo. L'altre, a l'habitatge del conserge. Ambdós edificis estan units per una espectacular porta de ferro forjat, que representa la figura mítica del drac, símbol de la custòdia de la finca.

CASA VICENS (1883–1888)

Carrer de les Carolines, 18
Barcelona

Una obra primerenca suggeridora

El primer encàrrec important que va rebre Gaudí va ser projectar una vil·la d'estiueig als afores de Barcelona, avui al nord de la ciutat. El projecte, encomanat pel fabricant de rajoles Manuel Vicens, incloïa una casa i un gran jardí. La casa era equipada amb tot el necessari per a l'estiu i disposava d'una bona ventilació de l'interior, que Gaudí aconseguí amb persianes de gelosia. Al jardí, que envoltava l'edifici, hi havia una cascada i un estany. Totxos de terra vermella, mocàrabs multicolors, revestiments ceràmics, aplicacions de guix, pintures decoratives i treballs elaborats de fusta i forja són els principals elements amb què Gaudí bastí la casa i els que hi destaquen ornamentalment.

CASA MILÀ, LA PEDRERA (1906–1912)

Passeig de Gràcia, 92
Barcelona

Viure en una escultura de pedra

El senyor Pere Milà, que es casà amb una vídua rica, la senyora Roser Segimon, volia viure en una casa espectacular a l'avinguda més cosmopolita de la Barcelona de l'època: el passeig de Gràcia. Gaudí va ser l'arquitecte escollit, sobretot perquè acabava de construir la veïna Casa Batlló, considerada aleshores el darrer crit en l'arquitectura local. El senyor Milà, però, volia que la seva fos més gran: monumental. De manera que

l'arquitecte hi construí dues finques amb accessos independents, però unificades per una mateixa façana, de pedra i ritmes ondulants, que disposa de grans finestres que permeten una bona il·luminació interior. Una sorprenent estructura al soterrani que serví de garatge, una distribució en planta lliure als pisos que serviren d'habitatges i una particular golfa que suporta el terrat, en són els elements més significatius.

TEMPLE EXPIATORI DE LA SAGRADA FAMÍLIA (1883–1926)

Plaça de la Sagrada Família, s/n
Barcelona

Símbol d'una ciutat

L'edifici més visitat de Barcelona i el que, sens dubte, identifica la ciutat arreu del món, és obra de Gaudí. El 1883, l'arquitecte acceptà de continuar un projecte de plantejament neogòtic ja començat, però el va refer totalment, amb vocació monumental i una decoració exuberant, i hi treballà fins a la seva mort, el 1926. Hi aplicà, d'una manera original, formes de la geometria reglada. Paraboloides hiperbòlics, voltes convexes, helicoides i hiperboloides són només una breu referència de la complexitat de tota l'estructura, que recull l'essència dels coneixements i l'experiència constructiva de Gaudí. Tots els elements del temple, els arquitectònics i els ornamentals, posen de manifest una voluntat simbòlica procedent de la tradició cristiana.

CASA BATLLÓ (1904–1906)

Passeig de Gràcia, 43
Barcelona

La metamorfosi d'un edifici

El geni de Gaudí transformà una casa entre mitgeres, típica de l'Eixample del segle XIX, en un dels edificis més singulars de l'arquitectura de Barcelona: la Casa Batlló. Gaudí va fer-hi una reforma integral. A la façana va afegir una tribuna, nous balcons i ceràmica policromada. A l'interior va reorganitzar els espais i va unificar els patis i l'escala preexistent, per tal d'aconseguir-hi més il·luminació i ventilació. Va completar aquesta intervenció afegint-hi dues plantes, que rematà amb un coronament ceràmic espectacular.

CASA CALVET (1898–1899)

Carrer de Casp, 48
Barcelona

El millor edifici de Barcelona de l'any 1900

Quan la família d'industrials Calvet decidí construir-se una nova residència a Barcelona, no dubtà en dues coses: encarregar-ne el projecte a un dels arquitectes de més renom del moment i escollir una parcel·la a la zona més de moda. Gaudí construí l'edifici al carrer de Casp, seguint la tipologia típica de les cases d'aleshores, amb espai per al negoci familiar i per a la residència dels propietaris i amb pisos per llogar. El resultat agradà als propietaris i entusiasma l'Ajuntament de Barcelona, que guardonà la Casa Calvet com a millor edifici de l'any 1900.

PALAU GUÉLL (1886 – 1889)

Carrer Nou de la Rambla, 3–5

Barcelona

Un palau per a les grans celebracions

A la fi del segle XIX, Gaudí construí l'edifici més espectacular i luxós de Barcelona. Encarregat pel burgès Eusebi Güell, aquest palau va ser construït amb pedra, revestit amb delicats marbres i decorat amb fustes de la més bona qualitat. En ser inaugurat el 1888, l'any en què Barcelona acollia l'Exposició Universal, s'hi van celebrar diversos actes i recepcions oficials. L'edifici sorprengué els ciutadans i causà admiració als que el visitaren, perquè trencava radicalment amb la tipologia clàssica de les construccions palatines de la ciutat.

PORTA DE LA FINCA MIRALLES (1902)

Passeig de Manuel Girona, 55–61
Barcelona

Una porta i un mur ondulats

Mur de tancament i porta d'accés als terrenys de la finca Miralles, situada al nord de Barcelona. Del mur, de 36 metres de llarg i acabat amb una reixa de tela metàl·lica, només en resta un tros, mentre que la porta, de grans dimensions i amb la forma d'un arc lobulat a la inversa, cobert per una marquesina i una creu, s'ha conservat totalment. El propietari de la finca és l'amic Hermenegild Miralles i Anglès, l'impressor que més d'una vegada ha deixat que l'arquitecte usi les enormes premses de la impremta perquè hi provi la resistència de les columnes de pedra que utilitza en algunes de les seves obres

ESCOLES DE LA SAGRADA FAMÍLIA (1909)

Placa de la Sagrada Família, s/n
Barcelona

Un edifici d'anticipació

Aquest edifici de petites dimensions (200 m²) és una de les obres més radicals i modernes de Gaudí i, lamentablement, una de les més desconegudes. L'arquitecte el projectà com una escola provisional, annexa al temple de la Sagrada Família. D'una sola nau –tot i que compartimentada en tres aules, fet que en dona el nom en plural–, es caracteritza per l'ondulació de les façanes i de la coberta, que Gaudí aconseguí aplicant-hi variables de la geometria reglada. L'ús del totxo, un material barat i mal·leable, va permetre una construcció ràpida i resistent. Per les seves qualitats va entusiasmar Le Corbusier quan visità Barcelona el 1928.

CATALUNYA

ESGLÉSIA DE LA COLONIA GÜELL (1908 – 1917)

Carrer de Reixach s/n
Santa Coloma de Cervelló
Barcelona

L'església de les columnes guexes

Sota la protecció del seu mecenes, Gaudí projectà l'església de la colònia industrial fundada per Eusebi Güell. Aquesta comanda no només li va permetre assajar un revolucionari sistema de càlcul de càrregues, sinó també experimentar in situ moltes de les solucions que després aplicaria en les construccions posteriors, com si es tractés d'una maqueta a gran escala. Malgrat que els negocis d'Eusebi Güell feren fallida i l'edifici no es pogué

acabar, es construí l'escala principal, la cripta i la porxada d'entrada que la precedeix, formada per un bosc de columnes de pedra basàltica i totxo que mantenen un estret diàleg amb el paisatge que l'envolta.

CELLERS GÜELL (1895 – 1901)

Carretera de Barcelona a Sitges, km 25
Garraf

Un celler atípic arran de mar

Caves per al vi que Eusebi Güell i Bacigalupi produeix a Garraf, al sud de Barcelona. Tot i que els plànols són signats per Gaudí, l'obra ha estat sovint atribuïda al seu ajudant Francesc Berenguer i Mestres, que hi intervé de manera significativa. L'edifici és de secció piramidal i destaca per la manera en què els murs es converteixen en coberta. També és remarcable la resolució de les xemeneies i l'elaborada porta de forja de l'entrada.

COOP. LA OBRERA MATARONENSE (Mataró, 1873 – 1885)

Carrer de la Cooperativa cantonada carrer Thos i Codina
Mataró

La primera cooperativa obrera d'Espanya

Elabora el pla general de la fàbrica de teixits La Obrera Mataronense, la primera societat cooperativa obrera d'Espanya. Després d'haver-hi enllestit els projectes de la bandera (1873), del Casino recreatiu (1878) i de les cases per als treballadors (1878), Gaudí en continua fent uns altres, com la bàscula i la porteria (1883), l'estendard de la societat (1884) i la decoració d'una sala per a una festa cultural (1885). El treball més remarcable serà, però, la Sala de Blaqueig (1883), una gran nau destinada a les calderes per al lleixiu i als contenidors de rentada i escorreguda dels fils. Forma l'estructura de la nau amb unes peces curtes de fusta que, subjectades amb cargols, configuren arcs parabòlics.

JARDINS ARTIGAS

Jardins Artigas (1905)
Parc Xesco Boix, s/n
La Pobla de Lillet

Jardins Artigas (1905)

Quan estava construint el Xalet del Catllaràs, Gaudí va ser convidat per l'industrial Joan Artigas a projectar un jardí en uns terrenys de la seva propietat.

Gaudí va residir a casa dels Artigas i construí l'únic jardí humit conegut de la seva obra. La seva forma i recorreguts recorden els del Parc Güell, que l'arquitecte havia començat a construir cinc anys abans. Cal destacar la glorieta cilíndrica, la gruta artificial, les baranes dels camins, els parterres florals, un pont i la gran quantitat d'aigua.

A l'actualitat, diverses visites guiades permeten conèixer millor aquesta obra poc coneguda de Gaudí.

REFUGI DE CATLLARÀS I JARDINS DE CAN ARTIGAS

La Pobla de Lillet (La Pobla de Lillet, 1905)

Dues obres poc conegudas al Pirineu

Refugi construït per a Eusebi Güell i Bacigalupi a la Pobla de Lillet (Berguedà), on té unes mines de carbó i la primera fàbrica de ciment pòrtland d'Espanya. L'edifici és format per dos murs (que són façana i coberta), un dels quals inclou una doble escala semicircular d'accés. Part de l'estructura original es perd posteriorment, quan és convertit en alberg per a colònies. A la mateixa població, Gaudí també hi projecta, el mateix any i en la zona anomenada Font de la Magnèsia, uns jardins per al fabricant de teixits Joan Artigas i Alart. Aquests reben el nom de Jardins de Can Artigas i són actualment oberts a la visita

PRIMER MISTERI DE GLORIA DEL ROSARI MONUMENTAL

Camí del Rosari Monumental
Montserrat (Montserrat 1900 – 1907)

Un Monument que integra arquitectura i natura

Per encàrrec de la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat, projecta el Primer Misteri de Glòria del Rosari monumental que es comença a construir prop del santuari de Montserrat. Aquest Primer Misteri (que representa la resurrecció de Crist), l'entén com la resurrecció de Catalunya. Gaudí proposa ampliar la cova on fou trobada la Mare de Déu de Montserrat i crear-hi una gran plaça. Les obres no començaran fins al 1907, quan l'escultor Josep Llimona executa en bronze fos la figura del Crist ressuscitat que ha de presidir el conjunt. Per qüestions econòmiques, els treballs s'aturen i no es reprenen fins a uns anys més tard, segons una simplificació del projecte que adapta l'arquitecte Jeroni Martorell i Terrats. El conjunt és inaugurat el 1916.

Triptic y situació dels Monuments

- The Casa Vicens in the street Princep d'asturiesbeside the Plaça de Lesseps , that this in the Ronda General Mitre.
- The Temple de la Sagrada Famíliais to the right side of Avinguda de la Diagonalin the street Sardènya .
- The Pavellons Güellis in the part of up of Avinguda de la Diagonalalmost in the entrance. This in the street of up of the Plaça XII Pius , Avinguda de Pedralbes .
- The Palaci Güell in the street of La Rambla , to a side of the Avinguda de les Drassanes .
- The Col·legi de les Teresianesis in the west of the Ronda General Mitre .
- The Casa Calvetis in the part south of the Passeig de Gràcia , in the Gran Via de les Corts Catalanes .
- The Torre Bellesguardthis beside the Parc Güellin the Avinguda Tibidabo .
- The Parc Güellthis located a little but under the Tibidabo , passing the part this of the Ronda General Mitre
- The Finca Mirallesi in the part of entrance of the Avinguda de la Diagonalin the street Manuel Girona .
- The Casa Batllóthis in the low part of the Passeig de Gràciaa little but under the Casa Milà .
- The Casa Milà (Pedrera)is in the part of up of the gràcia Passeigt de Gràciabut it arrives that the Casa Batlló

•

- Casa Vicens
- Sagrada Família
- Pavellons Güell
- Palaci Güell
- Col·legi Teresianes
- Casa Calvet
- Torre de Bellesguard
- Parc Güell

- Finca Miralles
- Casa Batlló
- Casa Milà

- 1) Le Casa Vicens est dans la rue Princep d'Asturies à côté du Plaça Lesseps qui se dans le Ronda General Mitre
- 2) Le Temple de la Sagrada Família est latéral de l'Avinguda de la Diagonal dans la rue Sardenya .
- 3) Les Pavellons Güell est dans la partie d'en haut de l'Avinguda de la Diagonal dans l'entrée. Ce dans la rue d'en haut du Plaça XII Pius, de l'Avinguda Pedralbes.
- 4) Le Palaci Güell est dans la rue de La Rambla , à un côté de l'Avinguda de les Drassanes.
- 5) Le Col·legi de les Teresianes est dans l'ouest du Ronda General Mitre.
- 6) Le Casa Calvet est dans le sud de la partie du Passeig Gràcia dans le Gran Via de les Corts Catalanes .
- 7) Le Torre Bellesguard se à côté du Parc Güell dans l'Avinguda Tibidabo.
- 8) Le Parc Güell cela a localisé un petit mais sous le Tibidabo passer la partie ceci du Ronda General Mitre.
- 9) Le Finca Miralles est dans la partie d'entrée de l'Avinguda de la Diagonal dans la rue Manuel Girona.
- 10) Le Casa Batlló se dans la partie basse du Passeig de Gràcia un petit mais sous le Casa Milà.
- 11) Le Casa Milà (Pedrera) est dans la partie d'en haut du Passeig de Gràcia mais il arrive que le Casa Batlló.

Glossari

Arcs Paraòlics: Arcs que tenen corba oberta com la que fan els objectes quan els llancem amb força cap a l'un o cap endavant.

Bohemi: Es diu de la gent que es desordenada o que porta una vida poc corrent, sobretot si són artistes o escriptors.

Celler: Lloc subterrani d'una casa on es guarda vi i menja

Cosmopolita: Persona que coneix molts països i que ha viscut a diferents llocs de l'estranger.

Cuplet: Cançó curta alegre sovint atrevida i que va estar molt de moda a principi del segle.

Drac: Anomal fantàstic que apareix a les històries antigues de aspecte ferotge i treu foc per la boca.

Empresa Familiar: Empresa que la porta una família i que la hereditària d'aquesta família.

Fades: Ésser fantàstic que vol aparèixer en els contes sota la figura d'una dona molt bonica que du una vareta

màgica dotada de grans poders.

Fadrister: Persona jove sobretot si està en edat de casar-se o bé persona que no s'ha casat mai i per tant es solter.

Ferro forjat: Un ferro que s'ha escalfat i se l'hi ha donat una forma determinada.

Mecenes: Persona rica que alluda als artistes amb diners que promou i finança activitats culturals.

Menestral: Persona que tenia un ofici mecànic, com els vidrers, sabaters, argenters. Solien estar agrupats en una mena de sindicats anomenats *gramis*.

Tàndem: Bicicleta per a dues o més persones cadascuna amb els seus respectius pedals i seients, però només amb un manillar que està al seient del davant, i només aquet pot canviar la direcció.

Trencadís: Fer un mosaic amb pedres de porcellana trencades a trocets, i pot ser abstracte o si no amb un dibuix.

Xamfrà: Paret que en tallauunes altes dues en un edifici per que no facin cantonada.

2

23